

медичних навчальних закладів до забезпечення якості вищої медичної освіти. Важливим є узагальнення досвіду з підготовки управлінців галузі за магістерськими програмами за спеціальностями з управління в галузі охорони здоров'я. Це дасть змогу істотно вдосконалити наявну систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців галузі охорони здоров'я, зокрема й керівників вищих медичних навчальних закладів, які б відповідали потребам суспільства та необхідності перебудови галузі охорони здоров'я в Україні.

Отже, стає очевидною потреба в підготовці професійних управлінців вищих медичних навчальних закладів, включаючи їхню професійну підготовку, підвищення кваліфікації, просування по службі тощо, та вдосконаленні механізмів державного управління забезпеченням керівними кадрами системи охорони здоров'я.

Використані джерела

1. Білинська М. М. Державне управління галузевою стандартизацією в умовах реформування вищої медичної освіти в Україні : автореф. дис. ... д-ра держ. упр.: спец. 25.00.02 "Механізми державного управління" / М. М. Білинська. – К., 2004. – 32 с.
2. Державне управління охороною здоров'я в Україні: генеза і перспективи розвитку: [кол. моногр.] / [кол. авт. ; упоряд. проф. Я. Ф. Радиш, передмова Т. Д. Бахтеєвої ; за заг. ред. проф. М. М. Білинської, проф. Я. Ф. Радиша]. – К. : НАДУ, 2013. – 424 с.
3. Кармишев Д. В. Механізми формування системи професійної підготовки керівних кадрів галузі охорони здоров'я в Україні / Д. В. Кармишев, Н. М. Федак // Теорія та практика державного управління. – 2011. – № 3 (34). – С. 1–8.
4. Курило Т. М. Державне управління підготовкою керівників для охорони здоров'я України в умовах європейської інтеграції : автореф. дис. ... канд. держ. упр. : спец. 25.00.02 "Механізми державного управління" / Т. М. Курило. – К., 2006. – 16 с.

Ульбер Марія

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЗМІСТОМ РОБІТ В МЕДИЧНОМУ ЗАКЛАДІ

Соціально-економічні, культурні, політичні зміни, які виникають у суспільстві, здійснюють вплив на діяльність організацій. Тому, скоординований, чітко визначений зміст робіт є визначальним для становлення, розвитку та стабільної, ефективної роботи організацій. Організація роботи неможлива без управління змістом робіт, яке пронизує безпосередньо як саме управління, так і всі сфери життєдіяльності організації. При цьому, важливо визначити стратегію організаційної та управлінської роботи організації.

Розроблена стратегія повинна базуватись на економічних та інших факторах розвитку країни, специфіці організацій, а також основних принципах діяльності організацій [1, 2].

Управління – це вміння ставити чіткі цілі, визначати та впроваджувати конкретні заходи, що сприятимуть досягненню поставлених цілей. Чіткі цілі можуть бути визначені тільки після ретельного аналізу стану закладу охорони здоров'я, з урахуванням клінічної картини захворюваності населення, яка може різнитись – від інфекційних захворювань до захворюваннями серцево-судинної системи та раку. Для того, щоб медичний заклад відповідав всім потребам населення, потрібно сформувавши чітку та зрозумілу ціль, направлену на покращення послуг для лікування пацієнтів. При цьому, керівник закладу охорони здоров'я має враховувати його потужність та рівень фінансування, забезпеченості людськими ресурсами, матеріалами, обладнанням та технологіями.

Цілі медичного закладу не можуть бути досягнуті без ефективного використання ресурсів. Успішні керівники повинні вміти використовувати ресурси ефективно. Управління є процесом досягненням максимальної ефективності, при використанні мінімальної кількості ресурсів. Даний підхід підкреслює, що люди слугують основним ресурсом при виконання робіт, тому найважливішим у процесі управління медичним закладом є ставлення до людей [2].

Управління – це прийняття рішень. Тому даний підхід підкреслює одну з найважливіших сфер діяльності керівництва. Керівники повинні постійно ухвалювати рішення. Вони можуть бути дуже простими, та водночас дуже важливими, але рішення завжди повинні бути послідовними. Ухвалення рішень – це процес аналізу проблеми, прогнозування та вибору. Таким чином, керівник має вміти аналізувати і розставляти пріоритети. Він також повинен знати, як правильно делегувати ці рішення своїм підлеглим. Загалом, управління закладом охорони здоров'я пов'язане з послідовним прийняттям та делегуванням рішень керівником лікарні персоналу. Для здійснення такого управління, потрібно чітко визначити цілі медичного закладу, раціонально розподілити та використовувати її ресурси, а ухвалення рішень повинно бути чітким і своєчасним. Управління змістом робіт пов'язане з вибором і ухваленням рішень на основі фактів або інформації (рис. 1).

Результати роботи – це кінцевий продукт процесу, який було створено завдяки використанню наявних ресурсів: в цілому – це добра система охорони здоров'я; комфортні та безпечні умови роботи; показники кількості пролікованих пацієнтів; відсутність скарг; ефективне використання коштів (робота, що виправдовує витрати); заміна технологій тощо.

Загалом, управління закладом охорони здоров'я включає в себе наступні

сфери [3]: адміністрування, внутрішня та міжнародна співпраця; фінанси; інформація; управління майном (будівлі, інфраструктура, тощо); політика охорони здоров'я та безпеки; матеріали та медичне обладнання; закупівля медикаментів через систему Prozorro; планування; робота з медичним та сестринським персоналом; оновлення та використання технологій.

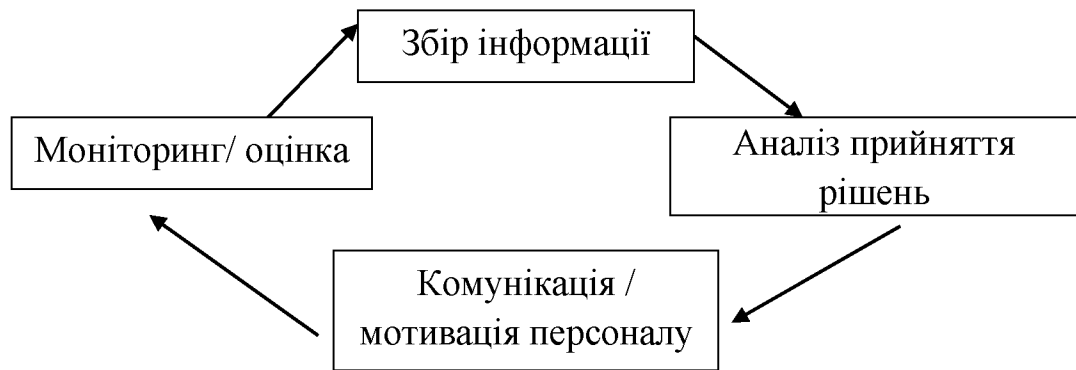


Рис.1. Управління процесом ухвалення рішень

В Україні медичні заклади не є незалежними організаціями, тому вони не можуть самостійно здійснювати ефективне управління своїми ресурсами в сфері розподілу бюджетних коштів, приймати інвестиційні рішення та здійснювати кадрове планування. Проте, вони можуть здійснювати щоденне управління своєю діяльністю, приймати окремі рішення, розробляти довгострокові плани діяльності. Все це є важливим для нормального функціонування лікарні та рекомендується для підвищення ефективності та сталого розвитку госпітального сектору. Тому також важливо відокремити відповідальність управлінця від відповідальності лікаря. В Україні, в більшості випадків, головний лікар є відповідальним як керівник за управління, а також як провідний лікар за лікувальний процес. До управлінської відповідальності входять ті функції, які повинні виконуватись регулярно [4]. Існують функції адміністративного (штатного) управління, які поширюються на всі клінічні і неклінічні відділення, і додаткова відповідальність, пов'язана з управлінням функціями, пов'язаними із забезпеченням лікування пацієнтів. Управлінська відповідальність має визначатись, виходячи із стратегії та структури закладу, у кожному випадку та в кожній лікарні окремо.

Використані джерела

1. Управління змістом робіт: опор. консп. лекцій. Тернопіль: ТНЕУ.2012. 74 с.
2. Посібник з управління лікарнею для керівників лікарень. URL: <http://www.moz.gov.ua>
3. Ансофф И. Стратегическое управление. Пер. с англ. М.: Экономика, 1989. 519 с.
4. Довгань Л.Є., Каракай Ю. В., Артеменко Л.П. Стратегічне управління: навч. посібник. К. Центр учбової літератури. 2009. 440 с.